

Rešuj duše drugih! Pridobivaj ljudi za Kristusa Kralja! Širi njegovo kraljestvo na zemlji! Je to sicer visoka naloga, toda dostojna kristjana kljub vsem njegovim slabostim. Biti apostol, pomenja biti Kristusov zastopnik, sodelovati z njim pri delu odrešenja med ljudmi ter se bojevati v Kristusovi armadi. To je pobožnost brez vsake sebičnosti, pobožnost, ki je in mora biti svojska Katoliški akciji. Taka pobožnost ne poživlja samo vedno iznova lastno duševno življenje, marveč tudi v veliki meri koristi vesoljni Kristusovi cerkvi. K tej veliki nalogi je treba skrbno vzgojevati mladino. Že pri otrocih se mora ta vzgoja začeti ter smotreno nadaljevati med odraščujočo in odraslo mladino. Mladenič se mora zavdati, da je pred Bogom odgovoren ne samo za sebe, marveč tudi soodgovoren za svoje tovariše in sodruge pri delu. Enako mladenka z ozirom na svoje tovarišice. Namen, ki ga naj postavi mladenič ali mladenka svojemu delovanju, mora biti ta: V svojem področju bom varoval ter pospeševal čast Kristusa in njegove cerkve. Da bi se vzgoja naše mladine vršila v tej smeri: to je namen molitve v mesecu decembru.

Slovenci na svetovnem evharističnem kongresu. Kakor znano, se je letos v 2. tednu meseca oktobra vršil svetovni evharistični kongres v Buenos Airesu, glavnem mestu južno-ameriške države Argentine. Kongresa, čigar potek je vzbudil občudovanje sveta, so se tudi Slovenci prav številno udeležili. Nastop Slovencev je bil tačen, da služi našemu katoliškemu narodu v čast. Priprave za kongres je med Slovenci vodil poseben slovenski pripravljalni odbor, ki je z njim zvesto sodelovala bratovščina živega rožnega venca, katera je tudi organizirala denarno zbirko za nabavo zastav ter zajamčila odboru kritje vseh izdatkov. O nastopu Slovencev na kongresu piše »Duhovno življenje«, družinski tednik za slovenske izseljence, ki izhaja v Buenos Airesu, naslednje: »Kateri niso videli zastav slovenske skupine, bodo brez dvoma mislili, da pretiravamo: zastave slovenske skupine so bile morda najlepše in so vzbujale splošno pozornost. Naj omenimo, da so bila sredstva zanje nepričakovano hitro zbrana in je bilo darovanega celo znatno več, kakor so dragocene zastave veljale. Razumljivo je, da se je udeleževalo kongresnih svečanosti tudi lepo število Slovencev, bodisi iz Buenos Airesa, bodisi tudi iz provinc. Nekaj jih je pustilo svoje službe, da so se mogli udeležiti kolikor mogoče vseh zborovanj. Proti pričakovanju veliko jih je prejelo sv. zakramente in so tako najbolj veselo praznovali evharistično slavo. Žal ni prišel na kongres nobeden naših škofov in niti noben slovenski duhovnik iz domovine. Z veseljem in hvaležnostjo pa smo pozdravili v naši sredi oba naša prevzvišena nadškofa Šariča (Sarajevo) in Dobrečiča (Bar). Msgr. Dobrečič nam je dvakrat maševal in pridigal in je tudi slovesno blagoslovil zastave naše skupine.«

Divjanje zoper duhovnike. V zadnji številki našega lista smo v uvodniku

Pridna gospodinja skrbi, da so člani njene družine vedno krepki in zdravi. Zato jim nudi za zajtrk skodelico kakaoa. Posebno slasten in tečen je **MIRIM kakao**, ki ga dobite pri vsakem trgovcu. Zavitek **MIRIM kakao** za štiri osebe velja samo Din 1.—. 1133

v kratkih potezah očrtali borbo verske brezbriznosti in mlačnosti in osovito nevere zoper duhovstvo, kakor se pred očmi sveta odigrava posebno v Rusiji, Mehiki in Španiji. Omenili smo zadnjo revolucijo v Španiji, ki so jo vprizorili radikalni brezverski socialisti po boljševiškem zgledu. Ob tej priliki je od socialistov in komunistov nahujskana družal divjala zoper duhovnike z nepopisno surovostjo in nečloveško divjostjo. Ker tudi nekateri slovenski listi, ki so radikalno-socialističnega duha, te grozovitosti ali zanikajo ali opeševajo, je treba k tej stvari se večkrat povrniti. Dejstva, ki so se dogodila, so sicer vernim sinovom židovskega pisatelja Karla Marksa, duševnega očeta brezvernega socializma in komunizma, neljuba, ne dajo pa s zatajiti. Ne smejo se zamolčati, ker z bengalično svetlobo osvetljujejo divjaško razpoloženje množice, ki se da nahujskati od brezvernih in brezvestnih socialističnih voditeljev. Ugledni vatikanski list »Osservatore Romano« je o grozovitostih, ki so se ob zadnjem ustanku dogodile v Španiji, objavil obširno in podrobno poročilo. Med drugim poroča ta list, ki izhaja v papeškem Vatikanu, o strašnih izgredih socialistov v španskem mestu Oviedo naslednje: Očividci izpovedujejo, da so v parku sv. Frančiška nekega duhovnika sežgali ob živem telesu. Bil je na begu, pa so ga prepo-

znali in zgrabili, ga oblekli v rdečo obleko ter privezali k drevesu. Noge so mu polili z bencinom ter ga zažgali. Žgali so ga počasi, ker so hujskači kričali: »Le počasi, da bo več trpel!« Kanonika Ceronasa so obsodili na smrt; da bi več trpel, so ga pet dni zaporedoma — vsak dan enkrat — vodili na morišče ter ga naposled usmrtili. Nekega duhovnika je neki komunist naznanil z besedami: »To je tisti duhovnik, ki je pred dvema letoma spovedal mojega na smrt bolnega očeta.« Dva kanonika so puntarji ujeli ter tirali pred seboj kot tarčo, ki bi naj v njo zaževale kroglice orožnikov in vladnih vojakov. Podivjale so tudi bile ženske. Ko sta dva bogoslovca težko ranjena ležala v bolnici ter prosila vode, je divjaško-socialistična bolničarka se v nju zadrla: »Vidva nista vredna kapljice vode!« Nekaj primerov smo navedli izmed velikega števila dogodkov, ki so se zgodili. Branitelji in olepševalci takih dogodkov ob Dravi in onstran Mure naj vzamejo v vednost, da s svojim počenjanjem sami sebe najboljše osvetljujejo.

Za Evharistični kongres v Ljubljani

Z lavantinsko škofijo se je 26. sept. osnoval lavantinski škofijski odbor za Evharistični kongres v Ljubljani. Predseduje mu ml. g. dr. Franc Cukala, st. dekan, podpredsednik mu je st. kanonik dr. Jože Mirt, tajnik Franc Kolenc, blagajnik ravnatelj Fran Hrstelj, referat za propagando je sprejel g. Kramberger, v odboru pa je tudi g. inž. Muri, urednik »Slovenca«. Odbor ima svojo pisarno v Mariboru, Slomšekov trg.

Po vseh deželah Jugoslavije je zanimanje za II. jugoslovanski Evharistični kongres v Ljubljani zelo veliko. Ljubljanski Pripravljalni odbor je dobil poročila iz Dalmacije, iz Hrvatske, iz Bosne in iz Srbije, odkoder pišejo, da je verno ljudstvo z veseljem sprejel novico, da bo leta 1935. v Ljubljani Evharistični kongres za vso Jugoslavijo. Tudi Slovenci v Zagrebu in Beogradu so se pričeli že pripravljati, prav tako tudi katoliški Slovenci in Hrvati v inozemstvu.

Osebnosti.

60letnica. Dne 12. decembra je obhajal v Rajhenburgu 60letnico tamošnji g. župnik in konz. svetnik Jožef Tratnik. Jubilat je bil že kaplan v Rajhenburgu v predvojnem času, ko je gradil rajhenburško baziliko rajni g. kanonik Cerjak in je bil pri tem delu Cerjakova desna roka. Leta 1915 je stopil g. Jože Cerjak vsled bolehnosti v začasni pokoj in za njim je prevzel obširno in težavno rajhenburško župnijo g. Tratnik, ki ima velike zasluge za povzdigo Marijine božje poti, ki nosi naslov »Slovenski Lurd«. Veliko se je brigal za javno življenje, saj je bil oblast-

ni poslanec in se je mnogo trudil, da bi se zboljšale v naši novi državi razmere kmečkega stanu. G. svetniku naše iskrene čestitke in naj Bog in Mati božja rajhenburška obilno blagoslovljata njegova nadaljna požrtvovalna dela za čast božjo in za dobrobit slovenskega naroda!

80letnico. Dne 12. decembra je slavil v Hočah pri Mariboru 80letnico g. Jože Pfeifer. Jubilat je dobro znan po cellem Slovenskem Štajerskem kot eden prvih izdelovateljev mlatilnih in drugih poljedelskih strojev, s katerimi je zelo mnogo koristil našemu kmetu. Vedno je stal trdno v vrstah Slovencev in je eden naših najstarejših naročnikov. K pomenljivem jubileju častita g. Pfeiferju »Slovenski gospodar« in mu želi zdravja do skrajnih mej človeškega življenja!

Novi stolni kanonik g. dr. I. Žagar.

Nesreče.

Veliki požari na Dravskem polju. V okolici Ptuja v občini Derbetinci je požar uničil posestniku Ludviku Frasu v Gibini gospodarsko poslopje s spravljnimi pridelki. — V Hvaletincih, občina Derbetinci, je zgorelo do tal gospodarsko poslopje s pridelki posestniku Antonu Germini. — V Pongercih v Cirkovcah sta zgoreli gospodarski poslopji posestnikoma: Baumanu in Belcu. Celotna požarna škoda omenjenih posestnikov znaša 100.000 Din.

Požar na Dravskem polju. Dne 5. decembra ob pol 7. uri zvečer je začelo goreti pri Vekoslavu Šprinčniku, posestniku v Trničah. Gašenje in reševanje je bilo zelo naporno, ker je bilo poslopje krito s slamo. Vsled hude vročine se je vnelo sosedno poslopje g. Al. Gselmana. Na pomoč so prihiteli gasil-

ci iz Gerečje vasi z ročno brizgalno. Potem so prišli požarniki iz Pobrežja pri Mariboru in domači gasilci iz Št. Janža. Škoda je velika, ki je pa deloma pokrita z zavarovalnino.

Skoro mu odsekal po nesreči roko. 23letnemu dninarju Antonu Mikši iz Hlaponcev pri Ptuju se je zgodila v gozdu pri podiranju huda nesreča. Eden od sodelavcev je zadel omenjenega po nesreči s sekiro v desnico in mu jo skoro odsekal v zapetju. Zdravniška pomoč je preprečila izkrvavljenje.

Ogenj uničil hišo s trgovino. V Kostivnici pri Rogaški Slatini je uničil ogenj Juneževo hišo s trgovino. Zgorelo je vse pohištvo, obleka, veliko moke, žita, fižola, mesa, knjige, šivalni strojer posteljnina. V trgovini je zgorelo nekaj blaga, ostalo so rešili, ga znosili ven, a kaj, ko so ga ljudje zunaj v temi pokradli. Škoda znaša 300.000 Din, zavarovalnina 115.000 Din. Gasilci iz Metinja in Rogaške Slatine so ogenj omejili in rešili gospodarsko poslopje.

Božjast — vzrok smrti. — Predelavec Ivan Sluga iz Galjevice se je podal v Ljubljani dne 4. decembra nadzorovat delavce na Ižanski cesti. Blizu iškega mosta ga je nenadoma napadla božjast. Padel je po strmini v jarek, se zaril z glavo v mlako in se zadušil, predno so mu prihiteli na pomoč.

Dva kozolca pogorela. Na Ragovem pri Novem mestu je zgorel posestniku Avžinu kozolec dvojnik s krmo in z raznim poljedelskim orodjem. Posestniku Teropšiču je uničil ogenj navaden kozolec. V nevarnosti je bila cela vas. Radi goste megle ni bilo videti ognja in so prihiteli na pomoč gasilci iz Novega mesta prepozno.

Utonil. Iz Gradišnice v Ljubljani so potegnili utopljenega 77letnega Alojzija Kliera, rojenega v Gradcu in pristojnega na Vič. Bil je klobučarski pomočnik in zadnji čas v viški ubožnici. V noči med 3. in 4. decembrom je najbrž

radi vinjenosti zašel v Gradišnico, ki teč. mimo ubožnice in utonil.

Razne novice.

Nenadna smrt vsled zastrupljenja. 53letna raznašalka časopisov Marija Muršič v Mariboru je pila dne 5. dec. zvečer žganje, v katerem so bili namočen zeleni orehi. Kmalu po par požirkih so jo popadli želodčni krči in so jo prepeljali v bolnico, pa je bila vsa zdravniška pomoč zastoj. Ženska je umrla v hudih bolečinah. Preiskava je ugotovila, da je bil namočen poleg orehov še neč. drug strupen sad, ki je povzročil hudo zastrupljenje in nenadno smrt.

Prodaja in nakup grada. Gradič na Noričkem vrhu pri Černji Gadgoni, katerega lastnik je bil do leta 1928 baron Giesl von Gieslingen, ki je leta 1914 kot avstrijski poslanik v Beogradu izročil ultimatum srbski vladi, je kupila od lastnice Marije Černičkove ga. Ruša Kunejeva, hčerka pokojnega Petra Majdiča iz Celja, zasebnica v Celju za znesek 180.000 Din.

Aretacija dveh bratov pod sumom kološke tatvine. V ptujske zapore sta bila podana brata Anton in Franc Vigar z Dravinjskega rha. V občini Pobrežje pri Ptuju je bilo v zadnjem času pokradenih 48 kološki in puranov. Omenjena sta osumljena tatvine perutnine.

Če prevažajo staro lokomotivo. V tovrnem vlakcu, ki je vozil iz Sevnice proti Zidanemu mostu dne 5. decembra, je bila tudi stara lokomotiva, katero so hoteli odpeljati v Ljubljano. Pri postaji Breg je počila os na lokomotivi, ki je iztirila in potegnila za seboj še en vagon. Nesreča je povzročila zakasnitve vlakov. Potniki so morali prestopati, vendar je pa že bil promet zvečer omenjenega dne v redu.

Okradena tkalnica. Tkalnico »Triglavl« v Kočevju so okradli mladi fantje na raznem blagu za 30.000 Din.

Slovesna blagoslovitev nove železniške proge Krakova—Michow na Poljskem. Blagoslovitev je izvršil škof Jasinski. — Desno: Vzpenjača na ognjenik. — Na tla in je bilo ubitih 7 oseb.

Polzvedovanje. Pogrešana Cecilija Tržan, stara 29 let, slaboumna, ima drukano obleko, predpasnik cajgast, robec, izvanredne majhne postave, rujavih oči, kostanjevih, pristrizanih las, šrbavih zob. Kamor pride, naj jo dočeni obdrži in naznani očetu. Povrnjene dobi vse stroške in nagrado. Jakob Tržan, posestnik, Slivnica pri Celju.

Obžalovanja vredni slučaji.

Požigalec na delu v okolici Ljutomer. Na Krapju je zgorel skedenj posestniku Martinu Brumenu. V Slamnjaku je uničil ogenj viničarijo posestnice Kolmaničeve iz Lukavcev. Hiša je bila lesena in krita s slamo, radi tega je bila vsaka pomoč izključena. V navedenih požarnih slučajih gre gotovo

za požig. Viničar Vrhovnik je našel na svojem oknu listek z obvestilom, da — mora zgoreti na Slamnjaku sedem hiš.

Vlom v poštni urad. Iz poštne urada v Vuzenici je odnesel vlomilec za 1000 Din drobiža. Zasedovani uzmovič je moral med pobegom izprazniti že-

pe, da je lažje tekel in ušel preganjalcem. Vsled najdbe razmetanega drobiža pošta ni oškodovana.

Vlom v trgovino. V noči 4. decembra so vlomili neznanzi v trgovino Marice Tičar v Šmarjeti pri Rimskih toplicah. Odnesli so 200 Din v gotovini in razne-

Vojaško pokopališče Paragancev v Gran Chaco v Južni Ameriki, kjer divja vojna med državama Bolivija in Paragvaj. — Levo: Angleški princ Jurij se je poročil z grško princeso Marino.

Najvišja gora na Angleškem

se nahaja v škotski grofiji Invernes in jo imenujejo Ben Naris. Na vrhu te gore je vremenoslovska stanica že od leta 1883.

Mesto z največ advokati.

Največ advokatov posedata romunska prestolnica Bukarešta. Statistiki so izračunali, da pride v Bukarešto na 100 prebivalcev že kraj 4 odvetniki. Pred kratkemu je začutila bukareška advokatska zbornica potrebo, da je natančno pregledala in preiskala seznam pravnikov, ki so bili pripuščenji k advokaturji. Kakor je dosedaj znano, so pregledali podatke o usposobljeno-

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

Miru kljub temu ni bilo. Moralo je govoriti orožje. Almagro se boja ni mogel več udeležiti, ker je že bil prestar. Gledal je z nekega griča potek bitke. Ko je videl, da zmaga Pizarro, se je spustil v beg, a so ga ujeli nasprotniki. Ta boj se je vršil blizu Kuzka, v dolini, katero so imenovali Solnato polje, ker je bilo tam mnogo soli.

Nato je zasedel Ferdinand Pizarro Kuzko brez boja. Sprva je hotel poslati ujetega Almagra k bratu v Limo in od tam na Španjolsko. Čul je pa, da ga nameravajo po poti siloma osvoboditi in ga je obsodil na smrt. Almagro je milo prosil milosti ter odloga, Ferdinand ga ni uslišal. Samo to mu je ugodilo, da so ga zadavili v zaporu in potem na glavnem trgu v Kuzko obglavili že mrtvo truplo leta 1538.

Tudi Ferdinandu Pizarro se pozneje ni godilo dobro. Kmalu po Almagrovi smrti je obiskal svojega brata v Limi, kjer sta sklenila, da pojde Ferdinand na Španjolsko k cesarju poročat o dogodkih v Peru. Prijatelji so ga svarili pred to potjo. Kljub temu se je ukrcal na ladjo. Takoj

22 ko je stopil na Španjolska tla, so ga vrgli v ječo in izpustili šele po 23 letih.

Franc Pizarro je bival večinoma v novoustanovljenem mestu Lima ob morju. Bavil se je z ureditvijo osvojenih pokrajin. Vse mu je šlo po sreči.

Tam je živel tudi Diego, sin na smrt obsojenega Almagra. Vedno je mislil na to, kako bi maščeval svojega očeta. Zbral je kakih 200 prijateljev, ki so govorili javno po mestu, da bodo obračunali za storjene krivice. Ko nekega dne Pizarro ni šel v cerkev, češ, da se ne počuti dobro, prejel je bil namreč tajno obvestilo, da ga nameravajo Almagrovi privrženci umoriti, so ga šli obiskat njegovi prijatelji ter uradniki. Zaročniki so videli živahno vrvenje v Pizarrovi hiši in so bili prepričani, da se pripravlja tamkaj nekaj zoper nje. Še isti dan so napadli hišo ter ubili Pizarro. Ko se je zgrudil težko ranjen, je začrtal z roko na tla križ, ga poljubil in izdihnil v starosti 75 let.

Po Pizarrovi smrti je vladal nekaj časa v Peru mladi Almagro. Prišel pa je višji sodnik de Castro, ki je Almagra ujel in ga je pustil obglaviti.

Tako vidimo, da ni prinesla ta nesrečna pokrajina nikomur trajnega miru in zadovoljstva. Bogastvo samo še ne pomenja sreče.

ga blaga za 6000 Din. Imeli so seboj voz in konja. Do hiše so se prikradli od zadnje strani, kjer so raztrgali vrtno ograjo, prišli na dvorišče in do zamreženega okna v trgovino, v katero so vlomili s pomočjo bruna.

Obsodba radi detomora. 21letna ručarjeva žena Hedvika Kregar iz Trbovelj je vrgla 21. sept. zvečer 9 mesecev starega sinka Jožeta v bajer na Gvidu ni nato je skočila še sama v ribnik. Samomorilni poskus so videli ljudje iz bližine in radi tega je prišla Hedvika zopet iz rudniškega ribnika z otrokom na suho, vendar je bil otročiček že mrtev. Detomorilka je bila obsojena v Celju 7. dec. samo na eno leto in dva meseca ječe, ker so se sodniki prepričali, da je storila zločin v duševnem obupu.

Premeten vlomilec poč. Hjučem. Poč. Hjučem smo, kako se je lotila troperesna vlomilska deteljica blagajne v posojilnici v Žužembergu na Dolenjskem. Orožniki so prejeli Jožefa Štanglja, Janez Mrvar je bil na pobegu pred žandarji ustreljen, tretji član vlomilske družbe je bil 29letni mesarski pomočnik Anton Žabkar iz Poduljice pri Rakki v okraju Krško. Žabkar ima na vesti več vlomov v Hrvatskem, kjer je bila izdana za njim tiralica. Pred kratkem je že padel orožnikom v roke blizu Rake, a jim je ušel iz pritvora z verigami vred. Uzmovič je namreč silno močan, lepo oblečen in bi nekdo ne sumil v njem nevarnega vlomilca. Dne 8. dec. je prišel v Novo mesto ter zavil v krčmo. Komaj je prijel za poln kozarec, sta ga že zagrabila orožnika in ga odvedla na varno. Prijeti Žabkar trdovratno taji očitane mu zločine.

Vlom skozi okno v omaro. Na Bledu je bil izvršen na Miklavžev večer vlom v stanovanje gospe-vdove Vovkove na Milnem, ki poseda trgovino ter vino-toč blizu kraljevega dvorca »Suvobor«. Gospa se je podala omenjenega večera krog 8. ure iz spalnice v kuhinjo na pomenek s služkinjo. Ko se je vrnila v

spalnico, da bi naložila drva v zakurjeno peč, je zapazila, da sta odprta okno in omara. Po pregledu je videla, da ji je odnesel neznanec iz omare 6 tisoč Din. in samokres. V času, ko je kramljala gospa v kuhinji, je pristavil vlomilec lestvo, izrezal na oknu šipo in zadel pri stikanju po stanovanju na denar. Gospa je imela poleg vlomljene omare shranjenih 25.000 Din, katerih lopov ni iztaknil radi pomanjkanja časa.

Divjaški zločin dveh bratov. V vasi Salki pri Slavovski Požegi se je zgodil pred dnevi na pravoslavni praznik grozno krvav zločin, ki je povzročil obče razburjenje. Na vrata pravoslavnega župnišča sta potrkala popoldne brata Branko in Jane Ivančević. Gospodinja Spiridona Spasič. je spustila brata v župnijsko pisarno, kjer sta hotela govoriti v župnikom. Župnika ob prihodu bratov ni bilo doma. Koj ko se je vrnil, je stopil v pisarno, kjer sta ga prosila brata, naj jima prečita časopise, kar je tudi storil. K mizi je tedaj priselja župnikova gospodinja Jelena Safirovič, ki je imela v naročju dveletno vnukinjo Dušanko Vranešević. Gostoljubni pravoslavni župnik je oba brata pridržal tudi na večerji in se z njima razgovarjal, ne sluteč, da pripravljata napad in umor. Sredi razgovora sta oba brata hipoma potegnila izpod sukenj dve ostri sekiri in pobila najprej 60letnega župnika, potem gospodinjjo Jeleno Safirovič in še dveletno vnukinjo Dušanko. Razbojnika sta na vsak način nameravala oropati župnijsko blagajno. V trenutku, ko sta razbojnika pobila dveletno Dušanko, se je vrnila v župnišče služkinja župnišča. Razbojnika sta se takoj pognala za njo. Posrečilo pa se ji je pobegniti v sosednjo sobo, katero je zaklenila. Skočila je skozi okno na cesto in klicala vaščane na pomoč. Razbojnika sta jo zasledovala in jo hotela pobiti, da bi spravila s sveta pričo, ki ju je dobro poznala. Na begu

je eden izmed razbojnikov udaril služkinjo samo enkrat s sekiro, gotove smrti pa so jo rešili vaščani, ki so na njene klice prihiteli na pomoč. Služkinja je nato vaščanom povedala imena bratov morilcev. Orožniki so brata Ivančević že prijeli in oba sta tudi že priznala svoj zločin.

Slovenska Krajina.

Gimnazija v Soboti. »Slovenec« je 1. decembra prinesel izjave naših slovenskih kulturnih delavcev. Te izjave so odjeknile v srcih našega ljudstva z vidnim zadovoljstvom. Res je, že deseto leto teče borba za popolno soboško gimnazijo in ta borba mora končno prinesiti zaželjeni sad. Nacionalni oziri jo zahtevajo, kulturni podvig Slovenske krajine je osredotočen v njej, gospodarski momenti našega ljudstva vpijejo po uresničenju desetletne borbe za obstoj popolne gimnazije. Romanje, ki se vrši vsako leto po končanem četrtem razredu na gimnaziji, se zajeda v dušo mladine z grenkostjo, in premnogi ostanejo celo doma in ne morejo razviti svojih, od Boga jim danih talentov. Popolna gimnazija je za nas ne samo viden prelom s preteklostjo, temveč jasen izraz naše bodočnosti, spomenik naše kulturne in nacionalne svobode. Čemu potem še zahteve, ko je razlogov za njo toliko? Ali je kdo omislil, ko so morali nena doma v oktobru l. 1925 učenci VI. in VII. razreda iz Soboti, na vsi zla posledice? Res je, postali smo borci, v nas se je zagrizla zavest, da moramo dobiti to, kar nam ni dal tujec tisoč let. Naša svoboda bo popolna s popolno gimnazijo v Soboti, zato jo zahtevamo. Hočemo biti tvorci slovenske kulture; ne zahtevamo gimnazije samo borbe za naše pravice, temveč tudi nacionalni črni, saj smo tik ob meji; gospodarski, ker smo gosto naseljeni; kulturni, ker le duh slovanstva bije v naših srcih in nam more dati pr. ilno in zaželjeno prosvetno ognjišče s popolno gimnazijo v Soboti. Fr. H.

Turnišče. Na praznik ujedinjenja, dne 1. decembra, je pel pri službi božji zbor naših šolarčkov in žel od ljudstva priznanje. Po maši

Španci so postopali v novi koloniji Peru kakor po drugod, namreč skrajno kruto. Tudi tu so razdelili vso zemljo med vojake in naseljence; domačini so ostali sužnji, katere sta trčjo delo in izkoriščanje kmalu skoraj čisto iztrebila.

Iz kratke zgodovine peruanske države je razvidno, koliko zlatega bogastva je bilo svojčas tamkaj. Že res, da so veliko teh zakladov nenaslni Španci na ladjah odpeljali v Spanijo. Mnogo dragocenosti pa je le ostalo doma. Iz starih ter novejših zlatih, srebrnih predmetov in dragih kamnov je nastal ponovni državni zaklad, katerega je zakopal kapitan Thompson na Cocos otokih.

Takele podatke smo imeli o zlatu, ki že tako dolgo trdovratno kljubuje pod zemljo človeški radovednosti in pohlepu.

Od osrednje-ameriške republike Costarica, kateri pripadajo Cocos otoki, je imela naša družba dovoljenje za dvig peruanskega zaklada pod pogoji, ki so bili ugodni za oba dela.

Zelo razveseljivo za našo tretjo ekspedicijo je bilo dejstvo, da se je ponudil kot član avtomobilski dirkač Malcolm Campbell, katerega smo že omenjali, kako je imel dovolj brezuspešnega truda z na Cocos otokih skrito zlatino.

Campbell nam je razlagal, da bomo imeli pri

iskanju težavno stališče radi neznosne vročine na otokih. Cocos otoki so glede podnebja povsem podobni Hudičevemu otoku ob obali južnoameriške Gujane, na katerem ima Francija svojo kazensko kolonijo. Radi prevelike vročine dela lahko človek le po par ur na dan.

Govorijo, je trdil Campbell, da otočje ni neobljudeno. Skrivajo se baje na njem Indijanci kot čuvarji zaklada in je zažugana smrt onemu, ki bi zaklad našel in ga hotel naložiti na ladjo. On Campbell in njegovi tovariši niso zadeli na nobenega človeka na otokih in bodo pripovedovanja o skrivnostnih stražarjih le plod ljudske domišljije. Sploh nam je bil preiskušeni dirkač v marsičem dobrodošel s pametnimi nasveti z ozirom na preskrbo in opremo podjetja.

Tokratna ekspedicija ni bila tako številna nego druga. Družbo je zastopal Edvard Roberts, pameten ter načitan gospod, dober poznavalec tropičnih krajev. Zdravnika nismo rabili. Malcolm Campbell se je priključil iz športne radovednosti, jaz kot strokovnjak za zemeljske plasti, starinoslovec Simon Parker in 25 krepkih, zanesljivih in neustrašenih delavcev, katerim so bile zasigurane prav dobre mezde.

Slovo od zaročenke je bilo težavno, pa tolažila je naju zavest, da se bom najbrž kmalu vrnil in potem je ne bom več puščal same.

sti glede 2500 advokatsko naobraženih oseb. Od teh ni izvrševalo zagovorniške prakse 1200 advokatov.

Najstarejše mesto v Evropi.

Najstarejše mesto v Evropi leži na južnem Španskem in se imenuje Cadiz. Mesto so ustanovili stari Feničani dobrih 1000 let pred Kristusom. Grki so ga imenovali Gadir, kar pomeni zid, Rimljani pa prvotno Gades, pozneje Galla-tana.

Gospodarski položaj Angleške.

Dobra tretjina angleške zemlje ni gospodarsko izrabljena in sicer radi tega, ker ni nerodovitna, ampak